

KUYTUDA Kİ FİKİRLER

Ön Söz

İnsanın ihtiyaçları, doğası gereği farklıdır. Entelektüel yönümüz, bizi diğer canlılardan farklı kılan belirleyici vasfımızdır. Birçok canlıyla ortaklaştığımız içgüdülerimiz haricinde evrimleşen duygu ve düşünce dünyamız, bir medeniyet oluşturan zekâmızın kutupları sayılabilir.

Düşünebilme becerimiz, ihtiyaçlarımızın belirlenmesi ya da karşılanmasında yaşamsal bir işleve sahip olup zamanla daha derin ve karmaşık hâl aldığından düşüncenin kendisi, zihnimizin temel bir ihtiyacı olmuştur.

Hızlı, yoğun bir iletişim ve bilgi atmosferinde düşünmek ve fikir üretmek, çağdaş insanın hayatının bir parçası olduğundan bugün, yaşananları anlayıp yorumlama ve bunlarla ilgili fikir üretebilme entelektüel bir ihtiyaç olmaktan çok rutin bir gereklilik hâlini almıştır.

Her yönüyle yoğun bir iletişim trafiğinin odağında olan gençlerimizin mevcudu doğru ve eksiksiz anlayıp kendilerini ifade etmeleri yani düşüncelerini billurlaştırıp fikir hâline getirmeleri, bireysel ve sosyal bir gerekliliktir artık.

Öğrencilerimizin ülke ve dünya gündemindeki olay ve olgulara ilişkin bakış açıları ve bunlara ilişkin fikirlerini dile getirdikleri köşe yazılarının ilginç, keyifli ve bir o kadar da katkı sağlayıcı olduğuna inanıyorum.

Mahmut KARTAL
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

James Gunn ve 10 Yıllık Yeni DCU Evreni Planı

DC stüdyoları ve DC film evreninin başına geçen ünlü yönetmen James Gunn, çizgi romanları temel alan ve on yıl içinde DCU ismi altında seyirci ile buluşturulacak film ve dizileri, yayınlanan videodan duyurdu. DCU'nun yeni dönemdeki planlarının ilk aşamasının adı 'Gods and Monsters' olarak belirlendi. DC'nin harika çizgi romanları, animasyon evrenleri olsa da sinema evreninde ellerine yüzlerine buluşturdılar şu ana kadar. DC yıllardır sinema filmi veya televizyon dizi çıkarsa da bunların çoğu hem izleyiciler tarafından beğenilmemiş hem de Marvel gibi bir evren hâline getirememişti. Bu görüşlere katılıyorum ama DC filmlerinin yerden yere vurulduğu kadar da kötü olduğunu düşünmüyorum. Mesela, Wonder Woman veya Man Of Steel bazı sıkıntılara rağmen izlemesi zevkli güzel filmlerdi. Gelecekte olacak filmlere dönersek şu ana dek 5 dizi ve 5 film açıklanmış olsa da James Gunn bunlara ilerde eklemeler yapılabileceğini belirtti.

Peki, Bu Projelerin Konuları Ne Olacak?

James Gunn daha önce filmlerde işlenen Superman orijini, Batman orijini gibi konuların işlenmeyeceğini, daha değişik konularda olacağını söyledi. Bunun kesinlikle doğru karar olduğuna ben ve çoğu hayran katılıyoruz. Süper kahraman filmleri yapılmaya başladığından beri popüler karakterlerin orijinleri anlatılıyor ve artık farklı oyuncularla aynı konuyu işlemeye başlanılıyor ama çizgi romanlardaki veya

sıfırdan yazılacak bir konu ile film çekilmesi daha iyi oluyor. Tabii, filmin başrolü bilinmeyen karakterse bu geçerli olmuyor. Mesela, James Gunn'ın yönettiği Galaksinin Koruyucuları filmi Marvel'ın İntikamcılar kadar bilinmeyen bir ekibiydi ve tabii ki ilk önce orijinleri anlatılmalıydı ama şu an açıklanan DC filmlerinden Superman filminin bunu yapmasına gerek yok çünkü ilgisi olmayan biri bile az da olsa Superman'in kim olduğunu, güçlerini, nerden geldiği hakkında fikir sahibidir.

Marvel da eskiden bu konuda çok eleştirilirdi. 2002'de çıkan Spiderman filmi ile 2014'de çıkmış olan The Amazing Spiderman filmlerinin ikisi de benzer konuları işliyordu. İkisi de ana karakter Peter Parker'ın anne babasını, amcasını kaybedip güçlerini nasıl kazandığını anlatıyordu ama 2017'de çıkan Marvel Sinematik Evreninin içinde olan Spiderman, Homecoming filmi güçlerini kazandığı kısımları filmde göstermiyordu ve ünlü 'Büyük güç büyük sorumluluk getirir.' sözünü diğerlerinde ilk filmde amcasından duyarken yeni versiyonda 3. filmde halasından duyuyordu.

Marvel'ın DC'den Farklı Yaptığı Şeyler Neydi de Şu An Marvel'ı Örnek Gösteriyorum.

Marvel'ın DC'den farklı yaptığı tek şey, bu konu değiştirme mevzusu değildi. Marvel'ın çıkacak tüm filmleri Kevin Feige tarafından yönetiliyor onun izni olmadan Marvel filmi çekilemiyordu. DC'de ise bu durum yoktu izin alabilen herkes istediği gibi film çekebiliyordu. DC'nin sahibi olan Warner Bros, yönetmene çok fazla özgürlük veren bir şirket. Bu bazı yönetmenlerde işe yarasa da DC için iyi olmamıştı. Çünkü

DCU için çalışan olmamıştı. Çalışsalar bile başkası gelip aynı süper kahramana film çekebilirdi. Bu durumda aynı anda birden fazla Batman, Joker, Superman olmasına sebep olabilirdi ki oldu da. 2016'da Batman v Superman filmi çıktığı zaman devam eden bir Supergirl dizisi vardı. Bu iki yapımda da Superman vardı ve başka kişiler tarafından oynanıyordu. Şu an DC bu durumun önüne geçmek için James Gunn'ı DC'nin başına geçirdi ama James Gunn güzel kararlar alsa da bazı kötü kararlar da aldı. Mesela, Superman rolü ile bütünleştiği düşünülen Henry Cavill'in Superman olarak devam etmeyeceğini açıkladı. Ezra Miller ise karıştığı o kadar suça ve kötü itibarına rağmen Flash rolüne devam ediyor.

Benim fikrimce yeni bir evren yaratırken eski filmlerden bağımsız olunmasına gerek yok çünkü DC, her ne kadar düzgün bir evreni olmasa da, Adalet Birliği'ne kadar 5-6 filme sahip ve o filmlerin üstüne koyularak gidilebilir. Zaten, daha önce kullanılan konular kullanılmayacak. Bu faza ikinci faz deyip diğer filmler ilk faz olarak kabul edilebilirdi ya da tamamen yeni bir evren eskisinden bağımsız istiyorsun, o zaman eski filmleri hiç görmeyeceksin. Wonder Woman filminin evren olması ve Wonder Woman'ı oynayan Gal Gadot ile devam edilmesi gündemdeymiş. Bunu kesinlikle destekliyorum. Gal Gadot rolü harika taşıyor ama Ezra Miller gibi bir sürü suç işlemiş birinin role devam etmeyi bırakın çıkacak olan The Flash filminden atılması gerekiyor. Eğer hayranlardan çekiniliyor olsaydı Henry Cavill çıkarılmazdı.

Benim en merak ettiğim yapımlar neler?

Çıkacak yapımlardan hepsini merakla beklesem de en çok Lanterns ve Paradise Lost dizileri ile The Brave and The Bold filmlerini merak ediyorum. The Brave and The Bold filmi Batman ve Robin'in baba-oğul ilişkisinin daha karanlık yönlerini ele alacakmış. DC'nin en iyi yapımları genelde Batman'in oluyor. Paradise Lost ise Wonder Woman ve Amazonlu savaşçı kadınların yaşadığı adada geçen ve adanın kökenlerine inilecek bir yapım olacakmış. Ayrıca, Game of Thrones benzeri olacakmış. Lanterns dizisi ise Green Lantern ekibinden iki kişinin başından geçecek suç-araştırma temalı olacakmış. Bu iki yapımda göreceğimiz mekânların iyi bir görüntü yönetmenine bırakılmasını istiyorum çünkü ikisi de görmediğimiz tarzda yerlerde geçecek. Son olarak şu an insanlar DCU'nun geleceğinden ümitsiz ama geçmişteki hatalar geleceğin de kötü olacağı anlamına gelmiyor.

Çağın Ege KIZGIN

Yardıma Kolaylaştıran Sosyal Medya

Günümüzde neredeyse tüm insanların kullandığı, elimizdeki en büyük bilgi kaynaklarından biri olan sosyal medya ile yardımlaşmak çok kolay. Tabii, gündemi takip ediyorsanız dünyada olup bitenlerden haberiniz varsa bunları sorgulayıp yorumlayabiliyorsanız üç maymunu oynamamayı seçip ihtiyacı olanlara yardım edebilirsiniz.

Anlayacağınız üzere bunun için ilk olarak doğru habere, bilgiye ulaşmak gerekiyor. Etrafınızda ne olup bittiğini bilmezseniz insanların sesini nasıl duyup duyurabilirsiniz ki? Doğruluğundan emin olduğunuz bilgiye ulaştınız. Etrafınızda olup bitenleri öğrendiğinize göre ona göre davranabilirsiniz. Görmezden, duymazdan gelip hayatınıza devam mı edeceksiniz? Hiçbir şey yapmadan bilmiyormuş gibi mi davranacaksınız ya da üç maymunu oynamamayı tercih edip harekete mi geçeceksiniz?

Doğru olan harekete geçmeniz. Gücünüzün yettiği kadarını yapmanız. Sırf ihtiyacı olan biz değiliz diye susamayız, görmezden gelemeyiz. Toplumda yaşayan bir birey olarak buna mecburuz. Unutmayın bir başkasının başına gelen felaket, bir gün sizin de başınıza gelmeyecek diye bir kural yok. Siz yardıma ihtiyacınız olsaydı fakat görmezden gelinseydiniz ne hissederdiniz?

Yazıma güncel bir örnek üzerinden devam etmek istiyorum: Geçen hafta Kahramanmaraş'ta 10 ili etkileyen 7.7 ve 7.6'lık iki büyük deprem gerçekleşti. Türkiye'de son 100 yılda gerçekleşen 2. en büyük deprem. Enkaz altında birçok insan,

hayvan kaldı. Enkaz altındaki yardım alamayan çoğu insan seslerini sosyal medyadan duyurdu, diğer insanlar sayesinde. Sevdikleri veya kendileri adresini paylaştı; görmezden gelmeyip destek olmak, yetkililere ulaştırmak amacıyla da sosyal medyadaki diğer insanlar adresleri yaydı. Bu sayede pek çok insan kurtarıldı. Bir insanın bile paylaşması yaşama umutlarını arttırdı. Çünkü bir diğer insan bundan haberdar olup başka bir insana ulaştırdı. Yardım çılgınlıklarını görmezden gelmeyip mutluluk gözyaşlarına vesile oldular. Fakat yanlış bilgi yayan insanlar nedeniyle de kurtarma ekipleri zamandan kaybetmiş oldu. Zaman normalde de kıymetli iken enkaz altında zamanla yarışanlar için çok daha kıymetliydi. Buradan da doğru bilginin önemini anlıyoruz.

Yardım sadece enkaz altındaki depremzedeler ile kalmadı, enkazdan çıkarılan fakat evini kaybeden depremzedeler için de devam etti. Bağış kampanyası oluşturuldu. Sosyal medya aracılığı ile yayıldı. Büyük kitleye sahip dünyaca ünlü kişiler de kampanyaya destek olup yayılmasını sağladı. Böylelikle birçok insan görüp yardım etti. Bu sadece örneklerden birisiydi. Tuşlara basarak bile insanlara, hayvanlara yardım edebildiğimiz bir dönemde bunu niye kullanmayalım?

Duygu KAYA

İlle de Eğitim Diyoruz ama Nasıl Bir Eğitim

Günümüz eğitim sisteminden çoğumuz şikâyetçiyiz değil mi? Sınavlardan düşük almaktan korkar hâle gelmiş ve bunalmış durumdayız. Öyle bir sistem ki insanı değersizleştirme konusunda da çok başarılı. Sınav odaklı sistem yüzünden sporla, sanatla uğraşmayan asosyal bir nesil yetiştiriyoruz. Gençleri yarış atı gibi sınava hazırlıyoruz. Bunun herkes farkında ancak böyle gelmiş böyle gidiyor diyerek kimse çözüm üretmiyor. Eğitim sistemini sınav odaklı olmaktan çıkaramadıkça da yol katetmek hayli zor.

Gelecek için milyonlarca öğrenci daha iyisi olsun diye dirsek çürütüyor. Hatta pek çok öğrenci sınava daha iyi çalışabilmek için açık liseye geçiyor. Buna rağmen sadece kazanamayanlar değil kazananlar da mutsuz. Eğitim, hiçbir zaman mutsuzluk kaynağı olmamalı ki devamı gelsin. Tabii ki çok iyi bir sınav sonucu her şey değilse kötü geçen bir sınav da hayatın sonu değildir. Ayrıca eğitimin sadece ezber, sınav ve diplomadan ibaret olmadığını artık kabul etmeliyiz. Aldığımız eğitim bize sadece meslek değil, yaşam kalitesini yükseltmemiz için de yol göstermeli, bizleri gerçek yaşama hazırlamalı. Sınav odaklı eğitimin kazananı yok. Aksine öğrencilerde eğitim – öğretime karşı bir hevesizlik yaratıyor. Bir sınavdan diğerine koşarak o kadar yoruyoruz ki onları yaşama atıldıkları zaman ne hevesleri kalıyor ne heyecanları. Misal, başarılı bir öğrenci istemediği bir bölümü sırf iş imkânı fazla diye seçiyor ve o bölüm için emek harcamaya başlıyor ancak mutlu değil. Aklı

olmak istediği kişide kalmış. Sizce bu gençten verim alınabilir mi? Günümüz şartlarında yolun sonu ya işsizlik ya kasiyerlik.

En iyi mesleğin en sevdiğiniz meslek olduğu unutulmamalıdır. Eğitimdeki en önemli kurallardan biri de işte budur, her gencin farklı bir alanda başarılı olacağıdır. Peki, sınavlar ilgi, yetenek gibi değerlerin hangilerini ölçüyor? Maalesefki gençlerin yetenekli, mutlu olduğu alanları dikkate almadığımız sürece eğitimde çok başarılı olamayacağız. Sistem baştan aşağı yanlış.

Üniversite sınavına üç milyondan fazla aday başvurdu, içlerinden sonucundan mutlu olan birkaç yüz bini geçmez. Olması gereken kesinlikle bu değer. Ancak senelerdir bu böyle devam ediyor. Oysa her gencin yapmaktan zevk aldığı, başarılı olduğu bir bölüm mutlaka vardır. Onu bulup destek vereceğimize hâlâ bir yarış içinde kaybolup gidiyoruz.

Peki, biz nasıl bir eğitim istiyoruz? Sınav ve diploma odaklı mı yoksa yaşam ve üretim odaklı bir eğitim mi? Öyle bir sistem olsun ki çocuklar gittiği okulu ve dersleri sevsin, sevdiği mesleğe yönelsin. Yapmamız gereken bir sınavı bitirip diğerine koşmak yerine, uzun vadeli bir yönlendirme yapmak. Evet, belki hiç kolay değer ancak denemeye, gençler için emek harcamaya değer.

Gençler Ne İstiyor?

Önceliğimiz durum tespiti olmalı. Gençler hangi alanlarda mutlu? Gelecekten beklentileri ne?

İyi bir gelecek,

İyi gelir,

Huzurlu ve rahat yaşam,

Eğitimini aldıkları alanda çalışmak.

Bu maddeleri elbette artırabiliriz. Bundan sonrası yolumuzu çizmek. Öğrencilerin zekâ farklılıkları göz önünde olmalı mesela. Tek tip insan anlayışını rafa kaldırmalıyız ki gençler ilgi alanlarına yönelebsin. Ezberciliğe son verilmeli çünkü asıl amaç öğrenmek olmalı. Öğrenme süreci de ömür boyu devam eden bir süreç zaten. Bu, böyle uzar da gider ancak öncelik verilmesi gerekenler bunlar. Bunu gerçekleştirmek bu kadar zor mu diye düşünmeden edemiyor insan.

Peki, hâl böyleyken bizler eğitimden vazgeçtik mi?

Asla. Çünkü gelişmenin, refahın, huzurun yolu ondan geçiyor.

Gençlerimizi değersizleştiren sınavlar yerine onlara motivasyon kaynağı olan bir eğitim sistemi olsa ne de iyi olur...

Emine KAYGISIZ

1 Şubat 2023

Deprem Öldürmez, Hırsızlık Öldürür

Merkez üssü Kahramanmaraş olmak üzere 10 ilde şiddetli yıkıma sebep olan 7.6 ve 7.7 şiddetinde iki deprem meydana geldi. Binlerce can götüren depremin izleri hâlâ sürüyor. Onca insan o zorlukların içinde belki kredi çekerek belki de yıllarca para biriktirerek aldığı evlerin altında kaldı. Sırf müteahhitlerin cebine biraz daha para kalması için insanlar canlarından oluyor.

Mimar Sinan'ın bulunduğu ülkemize ait olması gereken raylı sistemi Japonlar sahiplenirken biz hâlâ depremlerde binlerce kayıp veriyoruz. Japonya'da 9 şiddetinde meydana gelen depremde bile çok fazla hasar olmazken ülkemizin 7 şiddetinde olan deprem bu hâle gelmesi üzücü. Bu halkın suçu değil, hırsızların ve buna göz yumanların suçudur.

Buna rağmen yine ülkemiz her zamanki gibi benzersiz bir birlik içinde olmuştur. Birkaç gün içinde yüzlerce yardım tırı ve binlerce gönüllü bölgeye ulaşmıştır. Bunun yanında bir sürü sosyal medya fenomeni, müzisyen, oyuncu vb. yardım kampanyaları başlatmış ve internet üzerinden büyük miktarlarda bağışlar toplanmıştır. Örnek vermek gerekirse Haluk Levent bölgeye ilk giden ünlülerden biridir ve çokça yardımları olmuştur.

Bu sırada herkes sosyal medya aracılığıyla yorumlarını belirtmiştir. Özellikle Twitter'da 1. sıraya geçen "rahat değiliz" tagı gündeme geldi. Bu olan depreme kader diyenlere karşı kimse rahat olamaz. Kader tedbirsizlik değildir. Çoğu sismolog uyarı yaparken onlara kulak asmayıp hâlâ daha kâğıt gibi

binolar yapılırsa ve yöneticiler bunları görmezden gelirse halk rahat olamaz.

Depremın 4. gününde bile hiç gidilmemiş enkazlar ve enkazın altında olan binlerce insan var. İnsanlar artık depremden değil soğuktan, açlıktan ve susuzluktan ölüyor. Özellikle Hatay ve Adıyaman illeri çok kötü durumda. Hiç uğranılmayan mahalleler var. Evet, herkes işini yapmaya çalışıyor fakat biraz daha özen gösterilmeli. İnsanlar hâlâ sosyal medyada yardım çağlıkları atıyorken bunları görmezden gelemeyiz.

Hep söylediğim gibi insanlar sosyal medyadan yardım çağlıkları atıyorken getirilen sosyal medya erişim yasağı hangi akla hangi mantığa sığıyor? Çoğu insan kurtuluşunu internete borçluyken sırf insanların daha fazla yetkililere ve inşaat sahiplerine eleştiri yapmasını kısıtlamak için bunu yapmaları insanların canına kast etmekten başka bir şey değil. Hele de ülkemizin en çok yardımlaşmaya ihtiyacı olduğu şu dönemde yapılması gereken son şeydi.

Ülkemizde yaklaşık 5 milyon mülteci yaşıyor. Devletimiz, özellikle bu günlerde vatandaş ve mülteciler arasında yaşanabilecek dengesizlikler ve hassasiyetlere çok dikkat etmeli. Vatandaşlarımız kendilerine öncelik verilmediğı duygusuna kapılmamalı.

Bunların yanında bu depremlerin “İstanbul Depremi”nin zamanının yaklaştığını söylüyor sismologlar. Eğer Güney Anadolu depremi ülkemizi bu kadar etkilediyse İstanbul gibi küresel bir şehir ne kadar etkiler tahmin bile etmek istemiyorum. Yetkililerin en yakın zamanda önlemlerini almaları

gerekiyor yoksa sonuçları tüm Türkiye için yıkıma sebep olabilir. Umarım bu son depremler bir ders olmuştur.

Yaşanan bu sarsıcı olaydan sonra umarım halkı da bilinçlendirmek adına adım atılır. Öncelikle küçüklükten itibaren insanlara bu konuda dersler verilmeli ve sadece depreme karşı değil tüm doğal afetlere karşı halk eğitilmelidir. Ayrıca enkaz çalışmaları bittikten sonra yapılacak restorasyonlarda binaların temelleri depreme dayanıklı planlarla yapılmalı ve depremde yıkılan yeni yapılmış binaların müteahhitleri soruşturma altına alınmalıdır. Halkın can ve mal güvenliklerini tehlikeye attıkları için ceza almaları gereklidir.

Bütün bunlara rağmen insanlar hâlâ karşısındakinin kim olduğunu, kimi savunduğunu, kime oy verdiğini umursamadan birbirlerine yardım ediyorlar. Bize bu örnekler Kurtuluş Savaşı'nda anlatılıyordu. Bugün de aynı çabalar içinde ülkesine yardım etmeye çalışan insanları, yaşını düşünmeden çalışan gençleri görmek gurur verici.

Doğal afetler ölüm sebebi değildir. Gerekli önlemler alındığı takdirde en az hasarla atlatılabilir. Bilime daha fazla önem verip uzmanların açıklamalarını dinlemeliyiz.

Gülce KAYAHAN

Disiplin

Disiplin deyince herkesin aklına farklı farklı şeyler gelir. Bir sporcu için her sabah 6'da kalkıp koşuya gitmek, bir çalışan için işini saatinde ve tam yapmak, tipik bir insan için her gün aynı saatte yemek hazırlamak bile disiplinli olduğunun göstergesidir. Bazı insanlar disiplin içinde büyür ve hayatlarının sonuna kadar bu özelliklerini istikrarlı bir şekilde sürdürürler. Diğer kesim ise bunun tam aksine hayatlarında bir düzen olmadan, tabiri caizse "laylaylom" yaşarlar.

Disiplin sadece evde olan bir şey değildir. Dışarıda, markette, iş yerinde, okulda ve daha birçok yerde hayat disiplinli bir şekilde işler. Bana göre, disiplinsiz hayat olmamalıdır. Disiplin olmayan yerde saygı ve sevgi unsuları da büyük sarsıntı içerisindedir. Benim bu köşe yazımda değineceğim kısım ise okulda olan, daha doğrusu olması gereken disiplin ve buna vâkıf olan konular.

Okullarımızda şu anda olan disiplin olması gerekenin katbekat altında. Bunun asıl sebebi ise caydırıcı olmayan ya da uygulaması çok ama çok yanlış olan cezalar. Disiplini tehditle sağlayamazsın. Öğrenciyi "Konuşmaya devam edersen sözlüne düşük veririm!" diye tehdit edip o kişinin disiplinli olmasını beklemenin açıkça ahmaklık olduğunu düşünüyorum. Bir diğer konu ise okullardaki cezalar ve uygulamaları. Ortaöğretim Disiplin Yönetmeliği ne kadar iyi olsa da çok büyük eksiklikler var. Artık teknoloji çağında yaşıyoruz ve sanal suçlar fiziki suçlardan daha çok işlenir hâle geldi. Bunların önüne geçip okullarda olması gereken disiplin sağlanmalıdır.

Uygulamasına gelince her şey usulünce kitabına uygun şekilde yapılmalı, torpil ve adam kayırma olmadan disiplin suçu işlemiş kişinin cezası neyse verilmelidir.

Ülkemizdeki okullardaki disiplin cezası uygulamasına bakacak olursak yapılan en büyük yanlış adam kayırmadır. Yaşanan bir olay sonucunda zarar gören kişi haklıdır, zarar görmeyen kişi haksızdır bakış açısı oldukça yanlış ve olmaması gereken bir şeydir.

Uzun lafın kısası disiplin her yerde ve her koşulda olması gereken, kendini geliştirmek isteyen birey ve toplumların vazgeçilmezi olan bir şeydir.

Harun Ozan KAYA

Suyun Önemi

Su, çoğumuzun bildiği gibi insanoğlunun ve diğer canlıların vazgeçilmez kaynaklarından biridir. Suyun olmadığı bir yerde canlıların yaşamını sürdürmesi ise maalesef ki mümkün değildir. Suyun değerini bilerek kullandığımız sürece su hayattır.

Suyun birçok işlevi bulunmaktadır. İnsanoğlunun ve diğer tüm canlıların vazgeçilmez sıvısı olması, bitki ve ağaçların oksijen üretmelerine yardım sağlayıp, gerekli olan birden fazla işleve sahip olması, bu işlevlerden sadece birkaçıdır. Su, canlıların için en önemli kaynaktır da diyebiliriz. Ancak sadece ülkemizde değil dünya geneline bakıldığında da en çok ihtiyaç duyduğumuz yani yaşam sıvımız olan su, hiç bitmeyecek bir kaynak gibi kullanılmaktadır. Sonuç olarak her geçen gün su rezervlerinin ciddi oranda azaldığına şahit oluyoruz. Eğer bu azalmanın önüne geçemezsek canlıların yaşamı tehlike altına girebilir. Buna sebep olan etkenler ise çevre kirliliğinin artması, küresel ısınma ve suyun bilinçsiz kullanımı yüzünden su kirliliği artması ve temiz su miktarı her yıl azalmasıdır. Bu hızla devam ederse bizden sonraki nesillere kuraklığın, yokluğun ve kıtlığın olduğu yaşanılmaz bir dünya bırakacağız. Suyun yok olmasına engel olabilmek için yapmamız gerekenlerin başında ise su tasarrufu gelmektedir.

Peki, su tasarrufunu nasıl yapabiliriz? Su tasarrufu; suyun kullanımına ve tüketimine dikkat etmek, israfı en aza indirmemiz demektir. Evlerimizde yapabildiğimiz kadar suyu az harcayan makineler kullanıp boşa akan muslukları kapatmalıyız. Ayrıca maliyet bakımından biraz pahalı olsa da yenilebilir enerji kaynaklarından evlerimiz için yararlanabiliriz. Güneş paneli, yağmur suyu deposu ve benzeri şeyleri kullanıp hem faturalardan hem de sularımızdan tasarruf etmiş oluruz. Suyun gerçek değerini anlayacak şekilde bilinçlenmeli, suyumuzu israf etmemeliyiz. Suyu tasarruflu kullanmaya yaşamımızın her anında önem vermeli ve su kirliliğini engellemek için elimizden gelen çabayı göstermeliyiz. Bu şekilde kendi yaşamımızı ve bizden sonra gelecek nesillerin hayatını tehlike altına atmamış oluruz.

Bunları biliyor musun?

Doğa yeniden su üretmez. Geri dönüşen su milyonlarca yıl önceki suyun aynısıdır. Su tasarrufunu sağlayan duş başlıkları vardır ve bu başlıklar su tüketimini yaklaşık olarak %25 oranında azaltmaktadır. Su, Dünya'nın sıcaklığını düzenler.

Su kullanımı çok çeşitlidir, hemen hemen her alanda su bulunur. Bunlardan bazıları şişe suyu, artezyen veya artezyen kuyu suyu, yeraltı suyu, maden suyu ve mineralli su, işlenmiş içme suyu, gazlı şişe suyu, kaynak suyudur.

Atmosferde, yeryüzündeki tüm nehirlerin suyundan daha fazla su mevcuttur. Dünyada 780 milyon insanın iyi bir içme suyu kaynağına erişimi yoktur.

22 Mart Dünya Su Günüdür.

Hatice Azra ÇELİK

Türkiye'deki Eğitim

Son zamanlarda çok konuşulan bir konu var eğitim sistemimizin yanlış olduğuna dair. Buna tamamen katılıyorum fakat katılmadığım nokta şu: Kimse bunu değiştirmek için bir şey yapmıyor. Herkes şikâyetçi, herkes mağdur ama kimse bunu düzeltmeye çabalamıyor. Bir fikir aranmıyor. Sadece dilimizde bu var. Neden böyle? Bizim diğer ülkelerden farkımız ne? Daha iyisi olamaz mıyız? Hep böyle mi devam edecek? Gibi gibi sorular topluluğu başka bir şey değil.

Yüzlerce, binlerce hatta belki de milyonlarca çocuk mağdur ve harcanıyor. Hepimiz pırıl pırıl gençler değil miyiz? Hepimiz değer görmeyi hak etmiyor muyuz? Hepimizin farklı yönleri, farklı yetenekleri var. Fakat hepimiz aynı okullara, aynı derslere, aynı sınavlara tabi tutuluyoruz ve her birimizin başarılı olması bekleniyor. Bu çok yanlış. Nüfus çokluğundan ve yetersiz iş imkânlarından dolayı her birimizin istediği hayale ulaşması neredeyse imkânsız.

E peki, çalışıp çabalayıp istediğini alamayan binlerce öğrenci ne olacak? Bu haksız rekabet nereye kadar gidecek? İnsanlar çocukları, gençleri harcadığının farkında değil. Ben hep derim zaten. Cehalet okumamak değil anlamamaktır. Merak etmemektir, sorgulamamaktır, bir şey yapmamaktır. İnsanlar daha doğrusu ebeveynler çocuklarını bu sisteme uyum sağlamak için mecburen onlardan beklenti içine giriyorlar hatta bazen bu durumun dozunu aşır sorun, çocukta büyük bir stres kaynağı hâline gelinceye kadar devam ediyor. Daha da ilerisi çevredeki diğer çocuklarla kıyas yapmak... Çocukları at

gibi birbirleriyle yarıştırdıp tüm duygularını öldürecekimize gerçekten bu çocukların heba olmaması için neler yapmalıyız, diye düşünmeyi ve bunları da icraata dökmeyi öğrendiğimiz zaman bir şeyler değişecek.

Bir de sizlere bir haberle ilgili olan görüşümden de bahsetmek istiyorum. Milli Eğitim Bakanımız Sayın Mahmut ÖZER, geçenlerde bir açıklama yapmış, demiş ki: “Eğitimle ilgili tüm deneyimlerimizi Azerbaycan ile paylaşacağız.” Bunun hakkında da birkaç yorumum olacak. Öncelikle daha kendi ülkemizin evlatlarına yararımız dokunamıyorken başka ülkelere akıl vermemiz ne kadar doğru? İlk başta kendimizi geliştirmeli ve daha iyisini hedeflemeliyken derdimiz ve önceliğimiz bu olmamalı diye düşünüyorum.

Her neyse, bende yorumlar bitmez. Daha fazla kafanızı şişirmeyeyim. Hepinize iyi günler dilerim.

İdil EREN

Dünya’da Göçmen Sorunu ve Türkiye

Dünyada göç ve göçmen sorunu dünya liderlerinin önünde acil çözülmesi gereken bir sorun olarak durmaktadır. Türkiye; coğrafi konum olarak az gelişmiş, siyasi çalkantılar ve ekonomik istikrarsızlıklar yaşayan Asya ve Afrika ülkeleri ile siyasi ve ekonomik istikrar içinde olan, müreffeh Batı ülkelerine geçiş noktasında yer almaktadır. Bundan dolayı göç ve göçmen sorunundan doğrudan etkilenmektedir.

Özellikle Suriye, Afganistan, İran, Irak ve son olarak da Rusya ve Ukrayna arasındaki savaştan dolayı Türkiye’nin “açık kapı” vb. politikaları izlemesi nedeniyle göç ve göçmen sorunuyla karşı karşıya gelmektedir. Bu problem Türkiye’nin siyasi ve ekonomik istikrarını bozmaktadır. Zaten bir iddiaya göre Türkiye istikrarsızlaştırılmak için bu problemle planlı ve kasıtlı bir şekilde karşı karşıya getirilmiştir. Her şeye rağmen Türkiye tarihî ve siyasi devlet tecrübesi birikimine uygun olarak olaya tamamen insancıl bakmış, insanı öncelemiş, ilk günden itibaren sadece Suriye’den bir gecede 276 bin kişiyi toplamda resmi kayıtlara göre 4 milyon Suriyeliyi ve diğer ülkelerden gelen göçmenlerle beraber toplamda 8 milyon civarı göçmeni geçici göçmen statüsünde sınırları içinde barındırmaktadır.

Göçmenlerin Türkiye’ye ekonomik maliyeti 80 ila 100 milyar dolar olduğu söylenmektedir. Sorun aynı zamanda Türkiye’deki iş ve ekonomik hayatı da etkilemiştir. Göçmenler ucuz ücretle çalıştıkları için istihdam problemi oluşturmuştur. Kira ve konut fiyatları artmış, enflasyonist bir ortam oluşturmuştur. Türkiye halkı bu durumdan olumsuz

etkilenmiştir. Türkiye'nin demografik ve sosyal dokusu da olumsuz etkilenmiştir. Bazı bölgelerde göçmen çete ve getto yapıları oluşmuş iç huzurunu olumsuz etkilemiştir. Yine göçmenlerin sağlık hizmetlerinden ücretsiz yararlanmaları, ticari ve ekonomik hayatta birçok vergiden muaf olmaları haksız rekabete neden olmakta, iç huzuru ve barışı bozabilecek hâle gelmektedir.

Türkiye'nin bu ağır sorunu daha fazla taşınması imkânsız görülmektedir. Sorunun çözümü noktasında Türk devleti daha ilk baştan itibaren kısa ve uzun vadeli çözüm planları hazırlamış, bunları her platformda dünya kamuoyuyla paylaşmıştır. Uluslararası kurum ve kuruluşlar nezdinde çalışmalar yürütmüştür. Fakat verilen sözler tutulmamış, Türkiye yalnız bırakılmıştır. Nihayetinde kendi çözüm planlarını şu şekilde hazırlamıştır;

1. Yasal Önlemler

Türkiye, “Sınır Aşan Organize Suçlarla Mücadele Birleşmiş Milletler Sözleşmesi” ile bu Sözleşme'ye ek “Göçmen Kaçakçılığı” ve “İnsan Ticareti” konularını düzenleyen Protokolleri Aralık 2000 tarihinde imzalamış ve Mart 2003'te taraf olmuştur. Türkiye'nin göç alanındaki politikalarını düzenlemek ve göçü daha etkin yönetmek için 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu Nisan 2013'te yürürlüğe girmiştir. Anılan Kanun ülkemizde düzensiz göç alanında ihtiyaç duyduğu çağdaş, insan haklarına saygılı ve AB müktesebatıyla uyumlu bir mevzuat geliştirilmesi bakımından önemli bir adım olmuştur. Yabancılar ve

Uluslararası Koruma Kanunu çerçevesinde İçişleri Bakanlığı bünyesinde Göç İdaresi Genel Müdürlüğü kurulmuş ve 11 Nisan 2014 tarihinde faaliyete geçmiştir. Bu kurumun görevlerinden birisi de düzensiz göçle ilgili gelişmeleri izlemek bu gelişmeler çerçevesinde gerekli tedbirleri almak ve uygulamaktır.

2. İdari Düzenlemeler

Düzensiz göçle mücadelenin güçlendirilmesi amacıyla ülkemiz tarafından, sınır kontrollerinin güçlendirilmesi; kolluk güçleri arasında işbirliği ve göçmen kaçakçılarında verilen cezaların artırılması; Göçmen Kaçakçılığı Eylem Planı'nın hazırlanması; göçmen kaçakçılığı şebekelerinin çökertilmesine yönelik yeni operasyonlar yapılması; Sahil Güvenlik Komutanlığımızın kapasitesi ile geri gönderme merkezlerinin kapasitesinin artırılması doğrultusunda çalışılmaktadır.

3. Uluslararası İşbirliği

Ülkemiz, ikili, bölgesel ve uluslararası düzeyde düzensiz göç hareketlerine yönelik mücadele faaliyetlerine aktif katılım sağlanmaktadır.

Türkiye, 30 Kasım 2004 tarihinde Uluslararası Göç Örgütü'ne üye olmuştur. Anılan Örgüt ile göç konularının yanı sıra insan ticareti ile mücadele alanında da işbirliği sürdürülmektedir.

Ülkemiz, Avrupa ve komşu ülkelerde düzensiz göçle ilişkin sorunların belirlenmesi, aynı zamanda göç politikalarının da geliştirilmesi amacıyla kurulmuş olan Budapeşte Süreci'nin,

2006 yılından bu yana başkanlığını yürütmektedir. Macaristan ile birlikte eş başkanlık yaptığımız Budapeşte Sürecinde AB ülkeleri dâhil 52 ülke ve 10 uluslararası kuruluş bulunmaktadır. Bu süreçte göçe kaynak ülkelerle hedef ülkeler arasında işbirliği amaçlanmaktadır.

Başkanı olduğumuz Budapeşte Süreci bünyesinde ülkemiz öncülüğünde İpek Yolu Bölgesi Çalışma Grubu kurulmuş ve göç güzergâhındaki kaynak, geçiş ve hedef ülkeler bir araya getirilerek diyalog sağlanmıştır. Budapeşte Süreci'nin 20. yıldönümü vesilesiyle Beşinci Bakanlar Konferansı'nın İpek Yolu Göç Ortaklığı temasıyla 19 Nisan 2013 tarihinde İstanbul'da düzenlenmiştir.

Küresel Göç ve Kalkınma Forumu (GFMD) 2014-2015 Dönem Başkanlığımız çerçevesinde 14-16 Ekim 2015 tarihlerinde ülkemizin ev sahipliğinde GFMD yıllık zirve toplantısı yapılmıştır. GFMD Dönem Başkanlığımız sırasında, öncelikli olarak göçmenlerin toplumdaki algısının iyileştirilmesine yönelik çabaların kuvvetlendirilmesi, göçmen gönderen ve kabul eden ülkeler arasındaki işbirliğinin güçlendirilmesi, zorunlu göç, sürdürülebilir kalkınma için hareketliliğin teşvik edilmesi, göç konusunun BM 2015 sonrası Kalkınma Gündemi'ne dâhil edilmesi ve özel sektörün uluslararası göçe katkısı konuları üzerinde durulmuştur. Göç konusunda yaşanan tıkanmaları aşmak amacıyla küresel çapta yeni ilkelerin belirlenmesine yönelik olarak hazırlanması ve hükümetler arası müzakereler akabinde 2018 yılında kabul edilmesi planlanan Küresel Mutabakat'a (Global Compact on

Safe, Orderly and Regular Migration - GCM) ilişkin hazırlık çalışmalarına Türkiye aktif katılım ve katkı sağlamaktadır. AB'nin dış sınırlarının kontrolü ve güvenliğinden sorumlu Ajansı (Frontex) ile Mayıs 2012'de imzalanan Mutabakat Zaptı çerçevesinde düzensiz göçle mücadelede kurumsal bir işbirliği tesis edilmiştir. Anılan Zapt'ın uygulanması çerçevesinde, bir Çalışma Planı Şubat 2014'de Varşova'da imzalanmıştır. Ayrıca, AB'nin ülkemize atadığı Frontex irtibat görevlisi 1 Nisan 2016 itibarıyla ülkemizde göreve başlamıştır.

Düzensiz göç üzerinde caydırıcı rol oynayan ve esasen düzensiz göçmenlerin düzenli, hızlı, güvenli ve insan onuruna yaraşır şekilde vatandaşı oldukları veya geldikleri ülkelere geri gönderilmelerine dair esas ve usulleri hukuki zeminde düzenleyen Geri Kabul Anlaşmalarının (GKA) kaynak ülkelere imzalanmasına yönelik çalışmalarımız devam etmektedir. Ülkemiz bugüne kadar 15 ülke ile (Yunanistan, Rusya Federasyonu, Yemen, Nijerya, Bosna Hersek, Kırgızistan, Pakistan, Romanya, Suriye, Ukrayna, Belarus, Karadağ, Moldova, Kosova ve Norveç) Geri Kabul Anlaşması imzalamıştır.

Sonuç olarak göç ve göçmen sorunu çok yönlü, çok taraflı, uluslararası bir problemdir. Çözümü de bütün devletlerin katılımıyla, uluslararası kurum ve kuruluşlar aracılığıyla mümkündür.

İlayda GÖKKAYA

Konuşmadığımız Dillerin Kullandığımız Kelimeleri

Farkında olmasak da yabancı kökenli kelimeleri günlük hayatımızda bolca kullanıyoruz. Bu kelimeleri kültürümüze bile almışız. Bence bu kelimelerin yabancı kökenli olduğunu bile bilmiyoruz. Bu kelimeler neden hayatımızdadır, nasıl girmiştir? Hiç düşündünüz mü?

Göçler, savaşlar, Batılılaşmalar, sadeleşmeler ve daha nicesi dilimize yeni kelimeler katmış. Bu konuya karşı ilgim olduğu için çok fazla araştırma yapıyorum ve her geçen gün yeni bir kelimenin yabancı kökenli olduğunu öğreniyorum. Mesela “kiraz” kelimesinin Yunanca olduğunu biliyor muydunuz?

Yabancı kökenli kelimelere TDK tarafından Türkçe karşılık bulunuyor. Fakat maalesef günlük hayatımızda hâlâ Türkçesini kullanmıyoruz. Hatta bazen bilmiyoruz bile! Türkçe karşılıklarına alışmamız için bu kelimeleri bir şekilde hayatımıza sokmamız gerekiyor. Bugün bu kelimeleri kullanmaya başlamalıyız ki gelecek nesiller yabancı kelimelerin etkisinde kalmasın. Sadece halka değil, üst kurumlara da büyük sorumluluk düşüyor. Okul kitaplarında yabancı kelimelerin Türkçe karşılığının kullanılması gerektiğini düşünüyorum. Resmi yazılarda, reklamlarda, dizilerde ve konuşmalarda bu kelimeler kullanılmalı ki dilimizi koruyalım.

Türk Dil Kurumunun güncel Türkçe sözlüğünde 111 bin 27 kelime bulunuyor ve bu kelimelerin 14 bin 981 tanesi yabancı

kökenli. Birçoğunuzun tahmin edebileceği üzere dilimizi en çok etkilemiş olan dil Arapça. Fransızcanın da Arapçadan aşağı kalır yanı yok! Dilimizde 5253 Fransızca kökenli kelime bulunuyor. Farsça ve İngilizcenin de etkisi çok büyük. Bu kelimelerin dilimizde olma sebebi nedir sizce? Bence geçmişteki siyasi ve sosyal ilişkilerin çok büyük etkisi var. Örneğin, Türk-Müslüman ilişkilerinin kuvvetlenip Türklerin Müslüman olmasından sonra Arap kültürünün ve dilinin Türkleri etkilediği aşikâr. Aynı zamanda Osmanlıca dili Arapça, Farsça ve Türkçe kelimelerden oluşuyordu. Zamanla Arapça kelimelerin varlığı artmış muhtemelen. Biz de hâlâ kullanıyoruz, maşallah! Aslında yakın geleceğe baktığımızda da yeni bir icadın veya keşfin direkt ismiyle dilimize geçtiğini söyleyebileceğimizi düşünüyorum. Çok geçmişe gitmeseniz de yorum yaparak sebepler bulabilirsiniz.

Bence, Fransızcanın dilimize olan etkisi daha ilginç ve merak uyandırıcıdır. Bir düşünün, dinlerimiz farklı, Araplar gibi yakın bir bağımız yok, ırklarımızın herhangi bir ortak noktası yok fakat Arapçadan sonra en çok dilimizi etkileyen dil! Tanzimat Dönemi'ndeki Batılılaşma sürecinde çeviri faaliyetleri edebiyatımızda bile ayrı bir başlık. Dilimizi etkilememe olasılığı sizce var mı? İmkânsız. Tanzimat Dönemi'nde Fransızca eğitimi veren okullar açılmış ve bu dile olan ilgi her geçen gün daha fazla artış göstermiş. Türkler dillerini sadeleştirmek isterken yeni kavramları karşılama ihtiyacı duymuşlar. Alınan kelimelerden bazılarının karşılığı olmadığından Fransızca hâliyle dilimize geçmiş. Günümüzde TDK'nin yapmaya çalıştığı şeyi geçmişte atalarımız da yapmaya çalışmış aslında ama kaş

yapayım derken göz çıkarmışlar. Arapça ve Farsçadan kurtulmak için Türkçe kelimeleri değil, Fransızca kelimeleri tercih etmişler. Bu durumlardan ders alıp dilimize yeni giren yabancı kelimelerin Türkçe karşılığını kullanmamız gerekiyor bence.

Dil canlı bir olgu olduğundan her geçen gün yeni kelimelerle karşılaşyoruz. Türk Dil Kurumu yabancı kelimelerin Türkçe karşılığını bizlere sunuyor ve bence bu çok büyük bir fırsat. Yenilikleri takip etmemiz gerektiğini ve bu kelimeleri çevremize alıştırmamız gerektiğini düşünüyorum. Binlerce ölü dil var, Türkçe de onlardan biri olmamalı. Fakat başka bir açıdan düşünecek olursak kim basketbol yerine “sepet topu” demeyi tercih eder? Yorum sizin!

İlayda SAYMAN

Afet Vakti Değil Siyaset Vakti

İnanır mısınız? Küçüklükten beri bize yanlış öğretmişler. Depremler, afetler dayanışmanın, yardımlaşmanın yeri değilmiş. Siyaset yeriymiş.

Afetten sonra ne yapılır? İnsanlar işlerini bırakır. Neden? Muhtaç olanlara yardım etmek için. Ancak bazıları siyasetten vazgeçemiyor anlaşılır. Oysaki yaptıkları bu siyaset göçük altında kalan kimsenin hayrına olmuyor.

Şimdi, ben siyaset kötüdür, siyaset yapmayın falan demiyorum. Lakin ülkenin tarihi boyunca gördüğü en büyük felaketlerden birinde de ara verin şu laf dalaşına. Siyasetçilerin yaptıkları atışmalar ve laf kalabalığının depremzedelere yardımı olmayacak çünkü. Depremzedelere, bu yardımların vaktinde ulaşması yardımcı olacak. Yapılması gereken de budur.

Doğru ya! Aklımdan çıkmış. İnsanımız da unutmuş! Siyaset izlemekten yaptıkları yardımların sahiplerine ulaşp ulaşmadığına bakmayı unutmuşlar. Gerçi sorun değil. Yapılan yardımları bize çok güzel gösterdi sevgili haber kanallarımız. Battaniyeler, kıyafetler, erzaklar... Hepsi yerlere atılmış, sahiplerini bekliyorlar ya, ne güzel!

Tamam, kabul. Son söylediklerim tamamen bir siyasetçinin ya da birkaçının suçu değil. Efendim ben burada şu siyasetçi bunu demiş, şu siyasetçi şuna laf atmış, demiyorum yahut eleştirmiyorum. Ben burada şu anda, bulunduğumuz bu afet zamanında yapılan siyasetin gereksiz olduğunu anlatmaya çalışıyorum.

Bu durum, belki biraz ÷lkemizle ilgili olabilir. Başka ÷lkelerde durum nasıldır pek bilmiyorum şahsen. Belki tüm ÷lkelerde işler böyle yürüyordur. Belki de bu durum sadece Türkiye’de mevcuttur. Umarım sadece ÷lkemizde değildir, aksi takdirde gerçekten içler acısı bir durumdayız demektir. Tamam, evet birazcık da olsa her siyasetçiyi aynı kefeye koymuş oldum. İşin aslı, gerçekten insanlara yardım eden ve yardım edilmesini sağlayan siyasetçilerimiz var ve işlerini doğru yapıyorlar. Şu an siyasetçilerin kavgalarını bırakıp el ele vermeleri ve depremzedelere yardım etme konusunda çalışması gerektiği düşüncesindeyim.

Bu dediğim, belki kimine mantıksız gelebilir ama şu an hitabeti güçlü insanlar bizi yardıma teşvik edebilir ve şu gezegende hitabetin ve toplumu etkilemenin ustaları olan siyasetçiler bunun için en doğru kişiler.

Tüm bu dediklerime rağmen depremi siyaset malzemesi yapacak olanlar varsa daha ne diyeyim?

İlyas ADIYAMAN

Farkına Varmamız Gereken Duygularımız

Herkes böyle düşünmese de ben aşkın varlığına olan yaklaşımımızı çok yanlış ve negatif buluyorum. Çünkü çok inançsız ve umutsuzuz, yıllar geçtikçe sanki insanoğlunun var olan her duyguya olan inancı da yok oluyor ya da zayıflıyor. İnsanı insan yapan duygulardır zaten aslında, onları nasıl yaşadığı nasıl yaşattığıdır, hislerinin arkasında duruşudur. Ama bizler bunu sanki unutmuş gibiyiz.

Öncelikle belirtmek isterim ki aşk bizim bildiğimiz, kafamızda kurduğumuz tabulaşmış kalıp kadar basit ve anlamsız değildir. Aşk, sadece iki insan arasında geçmez ya da sandığımız gibi sadece romantizm manasında değildir. Aşk, bence aynı zamanda çok sevmek, önemsemektir. Yani öyle ki bizler annemize, babamıza, kardeşimize, yakın arkadaşlarımıza, hayvanlara karşı da bunu hissedebiliriz. Romantizm manasında değil; değer vermek, önemsemek, çok sevmek manasında. Şöyle düşünün, dünyada milyonlarca lisan var. İngilizceyi, evrensel dili, ele alalım: Aşkın İngilizcedeki karşılığı olan “Love” bahsettiğim gibi çokça sevgi duyulan, değer verilen şeylerden bahsederken de kullanılır. Bizim kullandığımız gibi sadece romantizm anlamında değil yani. Anlatmaya çalıştığım şey “Aşk yoktur.” Gibi kesin bir yargı belirtmeden önce aşkın aslında nasıl yorumlanabileceğini de düşünmemeniz gerekir.

Tüm bunların yanında, gelelim romantizm anlamındaki aşka, iki kişiyi birbirine duygusal anlamda bağlayan kenetleyen aşka. Bizim asıl karşı çıktığımız “Yok aşk diye bir şey, aşk denen şey palavradır.” diyerek yorumladığımız aşka. Evet, gerçek aşkı

bulana kadar bize yalan, palavra gibi gelir ama günümüzde öyle bir duruma geldik ki sanki insanlar âşık olmayı unutmuş gibiler.

Günümüz ilişkilerinden çok büyük bir sahtelik akıyor bence. Gençler sadece ilişki için birileriyle sevgili olmaya başladılar. Ama gel gör ki sorsan ilişkisi olan bir gence aşk var mıdır diye belki de yok diyecek çünkü aşkı için birlikte olmamış aslında. İnsanlar gerçek benliklerini kaybetmeye başladılar, böyle oldukça da gerçek aşklarından da uzaklaşıyorlar farkında olmadan. Bunun sonucunda da aşk yok sanıyorlar belki de ama tabularını yıksalar kendileri olsalar aşkın varlığına olan inançla umutla yeniden kendilerine dönecekler belki de yaşamak onlara zevk verecek.

Yani demek istediğim şu ki; tabularımızı yıkıp ön yargılarımızdan kurtulup kendimize dönmeliyiz, kendimize dönmeliyiz ki farkına varalım, dünyanın işleyişinin, aşkın, sevginin, bizi biz yapan duyguların farkına varalım ki gerçekten yaşayalım, yaşamaktan zevk alalım.

Melek DEMİRTAŞ

Düşünüyorum O Halde Hatalıyım

Günümüzün en büyük sorunlarından biri, insanları sosyal hayattan uzaklaştıran, gençlerin içe kapanık olmasına neden olan bir problem... Hayır, teknoloji bağımlılığı değil. Öyle olması işinize gelebilir ama maalesef değil.

Kimsenin fark etmediği hatta insanların ezik ve özgüvensiz diye tabir edildiği bu hastalık günümüzde çok ciddiye alınmıyor. Nesnel olarak açıklamak gerekirse anksiyete bir diğer adıyla kaygı bozukluğu, psikolojik bir rahatsızlıktır. Anksiyete, yaş fark etmeksizin birçok kişide yaşanabilen psikolojik hastalıkların başında geliyor. Genellikle yetişkin kişilerde görüldüğü düşünülse de gençlerde de kaygı bozuklukları görülme sıklığı giderek yaygınlaşıyor.

Kaygı bozuklukları; akran zorbalığı, hormonal değişiklikler, dış görünüş ve kurulan ilişkiler dolayısıyla gün yüzüne çıkmaktadır. Tüm bunlara bütün hayatımızı etkileyen sosyal medya eklenince işler daha da karmaşıklaşıyor. Ailelerin etkisi küçümsenmeyecek kadar büyük. Anne-babanın istediği evlat olma arzusu, çocuklukta yaşanan travmalar kaygı bozukluklarını tetikliyor. Ailelerin anksiyeteyi önemsememesi işin tuzu biberi oluyor. Anksiyete, bir ergenlik kaprisi değil; depresyona, madde bağımlılığına, en kötü durumlarda kendine zarar verme ya da intihar düşüncelerine yol açabilecek ciddi bir psikolojik rahatsızlıktır.

Bu sorun psikolog çare göstermezse psikiyatr eşliğinde çözülebilir. Çevrenin desteği ve anlayışı durumun iyileşme hızını etkiler. Fakat olayın insanda da bittiğini de söylemek gerek. Kişi

kendisinde bir çaba göstermezse hiç bir tedavi buna yanıt vermeyebilir. Kendini sosyal ortamlara atması, açık alanda konuşmaya çalışması yapabileceği bazı faydalı aktivitelerden. Tabii ki bunu anında yapamaz ancak özgüven artıracak küçük adımlarla kendini daha iyi hissetmeye başlayabilir. Bu sorundan muzdarip olan kişilerin, iyi arkadaşlık kurmaları da onlar için çok önemlidir. Onları yüreklendiren bu insanlar, kişiyi bu sorundan bir nebze de olsa uzaklaştırır. Aynı durumu yaşayan ve bu durumu geçmişte yaşamış kişiler bizlere yardımcı olabilir.

Peki, anksiyeteye sahip birey neler düşünür? Neler yapar? Fiziksel olarak etkilenir mi? Kişi, özellikle ergenlik çağındaki bireyler hakkında konuşursak, dış görünüşünden rahatsızlık duyar. Bu yeme bozukluklarını tetikleyebilir. Kişinin fazla kilosu ya da yetersiz görülen kilosu tarafından eleştirilmek işleri daha kötü hâle getirir. Yeme bozukluğu organlara zarar verebilir. Sağlıklı beslenmeyen ve stres altında kalan birey cilt sorunları yaşar. Birey fazla düşünmeye başlar. Overthinking yani fazla, aşırı düşünme problemi doğar. Kişi düşünür ,düşünür ve daha fazla düşünür. Uykusuz kalır, ortamlardan soyutlanır, rutinlerini aksatır. Anksiyeteye sahip kişi kendini sorgular. Yeteneklerini sorgular ve yetersiz olduğunu düşünür. Çünkü yetersiz hissettirilmiştir.

Son olarak anksiyete yaşayan kişinin yaşadığı bir başka duruma örnek verelim: Kişi izlendiğini, yaptığı her yanlısın fark edileceğini düşünür. Derste soru soramaz, cevabını bilse bile söz hakkı almak istemez hatta acil bir durum için bile olsa söz hakkı istemez. Kalabalık mekânlar onu boğar çünkü herkesin onu izlediğini düşünür.

Aslında kimse mükemmel değildir. Güzellik görecelidir. Yanlışlar öznedir. Herkes sakarlık yapabilir, utanılacak bir şey yoktur ve düşündüğümüzün aksine o kadar önemli değiliz. Bu kötü bir şey değil hatta normal ve iyi bir durumdur. Bizler o kadar çok eleştirildik ki gerek akranlarımız gerek ailemiz tarafından ama en çok kendimizi eleştirdik. Acımasızca yaptık bunu.

Yardım isteyin ve kendinize de yardım edin. Tek başınıza gezin, kendinizi yemeğe çıkarın ya da en basiti, o soruya cevap verin.

Nehir Aylın YALÇIN

Eğitimde Fırsat Eğsizliği

Hepimiz biliyoruz ki bir insanın, bir milletin, bir devletin kısaca herkesin olmazsa olmazı eğitimidir. Eğitim önce ailede başlar, daha sonra okulda, arkadaşlarımızla bunu ilerletiriz. Eğitimimiz ömrümüzün sonuna kadar devam eder. Zaman ve yaş fark etmez. Her gün insan kendine bir şeyler katar. Peki, herkes bu eğitimi aynı şartlar altında görebiliyor mu?

“Haydi kızlar okula” kampanyasının daha şu çağda yapıldığı bir dönemde eğitimde ülkece geride kalmış durumdayız. Çocuk yaşta evlendirilip henüz okuma yazma bilmeyen birçok insanımız var. Daha bunlara engel olamazsak teknolojiye nasıl gelişeceğiz?

Ülkemizde müfredatlarda verilen eğitim ve öğretmenlerin bizden istedikleri ödevler, 12 yıllık eğitimin ardından yapılan ve 4 yılı bir güne sığdırmaya çalışan bu büyük sınavla paralel olarak ilerlemiyor ne yazık ki. Birçok öğrenci de sırf bu sebepten ötürü okulu bırakıp dershanelere, özel okullara yöneliyor.

Okulların özel ve devlet olarak ayrılması sizce ne derece doğru? Maddi durumu iyi olan ailelerin çocukları özel okullarda türlü aktivitelerden yararlanıp sınavlarını çoğunlukla kolay şekilde verebilirken devlet okullarında çoğunlukla zor düzeyde verilen ödevler ve sınavlar peşini bırakmıyor öğrencilerin. Bu etik geliyor mu size? Neden kimse bunu sorgulamıyor? Her konuya bir lafımız var ama eğitim için iki kelimeyi bir araya getirmekten aciziz.

Öğrencilerimiz bu durumdan nasıl etkileniyorlar? Duygularını, fırsat eşitsizliğinden kaynaklanan eksiklerini sorduk mu onlara? Gözlemediğim birkaç şeyden bahsetmek istiyorum. Geçenlerde kuzenim vesilesiyle gittiğim bir ilkokulda öğrencilerle konuşma fırsatı buldum. Gittiğim yer bir devlet okuluymdu. Onlara mutlu olup olmadıklarını, arkadaşlarıyla geçirdikleri vaktin iyi olup olmadığını, derslerin işleyişinden memnun olup olmadıklarını sordum. Aldığım cevaplar beni bir hayli şaşırttı için bir de özel okulda çalışan bir tanıdığımızla beraber okula gidip öğrencilerle konuşma fırsatı yakaladım. Devlet okulunda çoğunlukla yeterince mutlu olmadıklarını, arkadaşlarıyla beraber çok fazla aktivite yapamadıklarını ve derslerin işleyişinin genelde sıkıcı olduğunun cevabını alırken özel okulda yaptığım araştırmada mutluluk oranının biraz daha fazla arttığını, yapılan aktivitelerin ve sosyal etkinliklerin fazla olması sebebiyle arkadaşlarıyla daha iyi vakit geçirdikleri ayrıca derslerin de daha eğlenceli geçtiği sonucuna vardım. Özellikle önceden devlet okulunda okuyup sonradan özel okula geçen çocuklar sunulan imkânları görünce daha mutlu olduklarını ifade ettiler.

Görüyoruz ki yaptığım araştırmada öğrencilerin bu durumdan oldukça muzdarip olduklarını görmekteyiz ve eşitsizliği de çok net bir şekilde görebilmekteyiz. Umarım millet olarak artık eğitime gereken önemi vermeye özen gösteririz. Devlet büyükleri yaptıkları çalışmalarda eğitimin her şeyin temeli olduğunu unutmazlar ve buna yönelik planlamalar yaparlar. Bu fırsat eşitsizliğini kaldırmak amacıyla okulları

ayırmamaya, insanları kategorilendirip sınıflandırmamaya çaba gösteririz.

Öykü ÇAM

Hayvan Hakları

İnsanoğlu ve hayvanlar Dünya'nın doğuşundan itibaren aynı gezegeni paylaşıyor. Hayvanlar da insanlar gibi yaşam hakkına sahiptir ve onların korunması insanlar tarafından öncelikli bir görevdir.

Hayvanların nesli tükenmesinin birçok nedeni bulunmaktadır. Bunlar arasında doğal habitatların yok edilmesi, avcılık, küresel ısınma, kirlilik ve iklim değişikliği sayılabilir. Hayvan haklarının korunması, insanlar ve hayvanlar arasındaki ilişkileri düzenleyen yasalar ve kurallardan oluşan bir konudur.

4 Ekim, Dünya Hayvan Hakları Günü olarak kutlanır. Bu gün, hayvanların insanlar tarafından iyi muamele görmesi ve haklarının korunması gündemi olur. 1825 yılında dünyadaki ilk "Hayvanları Koruma Derneği" İngilizler tarafından kuruldu. Aynı amaçla Hollanda'da Dünya Hayvanları Koruma Federasyonu kurulmuştur. Hayvan haklarının korunması, insanların hayvanlar üzerindeki zulmüne son vermesi gerektiği anlamına gelmektedir fakat hâlâ günümüzde hayvanlara yapılan eziyet son bulmuş değil.

Dünyada ve ülkemizde birçok örneğini görüyoruz. Örneğin İspanya'da boynuzları yakılan boğalar halk arasına salınıyor, Bulgaristan'da köpekler asılıyor, Japonya ve Danimarka'da tepkilere rağmen yüzlerce balina katlediliyor. Florida Müzesinin uluslararası köpek balığı saldırısı kayıtlarına göre her yıl 100 milyon köpek balığı öldürüyor ve daha niceleri.

Ülkemizde büyük çoğunluğu yasak olmasına rağmen hayvanlara karşı eziyet devam etmekte. Türkiye'de hayvanların haklarını koruyan yasalar bulunmaktadır ancak bu yasaların uygulanması eksiktir. Hayvan haklarının daha da güçlendirilmesi ve insanların hayvanları daha iyi anlaması gerekmektedir.

Mahatma Gandhi'nin "Bir milletin büyüklüğü ve ahlaki gelişimi, hayvanlara olan davranış biçimi ile değerlendirilir." sözü bir milletin hayvanlar hakkındaki tutum ve davranışlarının, o milletin ahlaki gelişimini ve hayvanseverliğini yansıttığı fikrini ifade etmektedir. Bu nedenle, bir milletin hayvanlar hakkındaki tutum ve davranışları, o milletin ahlaki gelişimini ve hayvanseverliğini gösterir ve bu da milletin büyüklüğünü değerlendirmede bir gösterge olarak kullanılabilir.

Hayvan haklarının korunması, insanların hayvanlarla olan ilişkilerini değiştirmesine ve hayvanları daha adil ve insana yakın bir şekilde muamele etmesine yardımcı olabilir. Hayvan haklarının korunması, dünyadaki adalet duygusunun bir göstergesidir ve hayvanların insanlar tarafından korunması için atılması gereken adımların önemini vurgular.

Seher KORKMAZ

Bunun Adı Canilik

Şiddet, varlığını uzun süre hissettiren her türlü maddi ve manevi olumsuzluktur. Şiddete maruz kalan her kadının yaşama hakkının elinden alındığı bir gerçektir. Kadınlar, olması gerektiği gibi insanca yaşamalıdır. Bu mesele tüm dünyanın en büyük sorunlarından biri hâline geliyor. Ne yazık ki şiddete uğrayan kadınlarımızın sayısı katlanarak artıyor.

Bizim ülkemizde de hemen hemen her gün bu haberleri duyuyor ya da tanıklık ediyoruz. Bu haberlerden biri de Diyarbakır'da şiddet gördüğü eşinden kaçarak İstanbul'da ağabeyinin yanına sığınan Şehriban BİLGE, uzaklaştırma kararına rağmen Nurettin BİLGE'nin saldırısına uğradı. Yaşadıklarının hastane odasından anlatan Şehriban BİLGE, "15 yaşımdan bu yaşıma kadar hayatımı mahvetti. Adresimi gizledim, telefonumu gizledim. Ben servis beklerken caddede birdenbire karşıma çıktı. Silahı çıkarıp defalarca kez ateş etti. Çocuklarıma kavuşmak istiyorum. Ne olur duyun sesimi! Çok korkuyorum, ölmek istemiyorum. Bununla da sınırlı kalmayacak, biliyorum tekrar öldürmek için gelecek. Sürekli şiddet gösterdi, sırtımdan bıçakladı. Telefon kullanmama izin vermiyordu. Sabah kapıyı kilitleyip akşam gelince açıyordu. En son beni boğuyordu, elinden zor kaçtım. Hiçbir şekilde can güvenliğim yok. Defalarca kez şikâyet ettim. Defalarca kez savcılık karşısına çıktım. Uzaklaştırma kararı verildi. Yakalanıp hak ettiği cezaya çarptırılmasını istiyorum".

Hepimizin aklındaki sorulardan biri: Bu korku geçecek mi? Bence bilinçaltımıza işleyen bu korku psikolojik destek alsak bile günün birinde mutlaka kendini hissettirecek. Gelelim şiddetin en temel sebebine ilk eğitimi aldığımız ebeveynlerimize, aile ortamındaki sorunlu davranışlar ve sevgisizliğe. Ülkemizde genellikle erkek evlatlar yüceltilirken kız evlatlar ilgi görmeyen taraf olur. Erkek evlatların kusurları örtülürken kız evlatların en küçük hatası kabul edilmez oluyor. Sonuç olarak da kendini üstün gören, sınırlı eğitim görmüş, annesinin aile içi ruhi ve fiziki şiddete maruz kaldığına şahitlik etmiş, aşırı alkol tüketen, şiddet kullanımını normal olarak karşılayan kadınlar üzerinde hakkı olduğunu iddia eden erkeklerin her türlü şiddete başvurması kaçınılmaz bir son oluyor. Eğer aile ortamında kız ve erkek evlat eşitliği varsa baba, anneye saygılı, kibar ve sevgili bir şekilde davranıyorsa çocuklar için iyi bir örnek oluşturur. Çünkü çocuklar sözden çok davranışa dikkat eder. Erkek çocuk evlendiğinde şiddet uygulama söz konusu olmayacaktır, şiddete uğrayan kadınlara daha duyarlı olacaktır.

Çocuklarımıza ikinci öğrenimleri olan okullarda da şiddet ve canlıya saygı konusunda bilgilendirmeler yapmalıyız ki küçük yaştan itibaren bu konuda doğruyu öğrensinler. Bu şekilde nesillerimizi şiddete maruz veya şiddet uygulayan kişiliklerden uzak tutmuş oluruz.

Aklımızdaki bir başka soru ise cezalar caydırıcı mı? Bence asıl şiddet uygulayanlar ve katillerin işini kolaylaştıran bu cezaların caydırıcı bir geçerliliğinin olmamasıdır. Kadın haklarını koruyan İstanbul Sözleşmesinin kaldırması da buna bir örnek. Çoğunlukla ceza verilse bile birkaç gün içinde

salınmış oluyorlar, asıl korkulu zamanlar şimdi başlıyor ve daha da saldırganlaşan kişi cinayeti işliyor hatta çocuklarını bile öldürebiliyor. Bu cinayetlerin kurbanları genellikle daha önceden suç duyurusunda bulunmuş, yardım talep etmiş hatta birkaç kez uzaklaştırma kararı aldırıp kadın sığınma evine giden kadınlardan oluşuyor.

*Kadına olan her türlü şiddete karşı olmalıyız. Bir olmalıyız. Kadına şiddet uygulanan bir yerde sessiz kalmamalıyız. Kendimizin veya sevdiğimizimizin de başına gelebileceğini unutmayıp empati kurmalıyız. Atatürk'ün güzel bir sözüyle yazımı tamamlayacağım: **“Kadınları geri bırakan toplum, geride kalmaya mahkûmdur.”***

Sümevra GÜLŞEN

Bu Fırsatçılık Neyin Nesi

*Konumuz felaket, afet, trajedi. Ülkemizin 10 ilini etkileyen art arda iki deprem meydana geldi. Bu olayları gerek haber kanallarından gerek sosyal medyadan yakından takip ederken bir konu dikkatimi çekti. Başlığımıza hoş geldiniz: “**Bu Fırsatçılık Neyin Nesi?**”. Evet konumuzu eminim siz de duymuşsunuzdur. Gerçekten bu fırsatçılık neyin nesi?*

06.02.2023 tarihinde ilki Kahramanmaraş/ Pazarcık merkezli saat 04.17 sularında 7.7 büyüklüğünde ikincisi yine Kahramanmaraş/ Elbistan merkezli saat 13.24'te 7.6 büyüklüğünde olmak üzere art arda iki felaket yaşadık. Artçıları saymıyorum bile. Ülkemizde bunlar yaşanırken fırsatçılar durdu mu sanıyorsunuz? Cevap vereyim hayır durmadılar. İhtiyaç listesinin başında Battaniye geliyordu çünkü hava soğuktu. Afetin yaşandığı illerde hava gündüzleri dâhil olmak üzere geceleri sıfırın altında eksili dereceleri görüyordu. Fırsatçılar da bunu fırsat bilip tüm battaniye fiyatlarını %100 hatta daha fazla artırdı. Üstelik sadece battaniye de değil bir sürü temel yaşam malzemesinde oldu bu fahiş artış. Gerekli miydi bunu yapmak? Onca ihtiyaç sahibi afetzedeyi açta açıkta bırakmak? Bunları duydum, gördüm içim acıdı. Bu hâllere düşmemeli, ihtiyacı olanın yanında olmalıyız bu durumlarda. Tek yürek hareket etmeliyiz.

Tüm Türk halkı kenetlenmiş tek yürek olmuştu ama içlerinde merhamet duygusu olmayanlar iki kuruşun derdine düşmüştü. Bunu yaşamak, deneyimlemek insana hayret veriyor doğrusu. Ne mutlu ki Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı bu

fırsatçılar hakkında çok geçmeden inceleme başlattı. Umuyoruz ki hepsinin donmuş kalbine, üzerlerine cezalar yağacak.

Umuyoruz ki bunlardan ders çıkaracaklar pişman olacaklar.

Bir diğer değinmek istediğim konuya gelelim. Bölgeye Türkiye'nin her bölgesinden yardım tırları gidiyor. Türk halkı elinde avucunda ne varsa AFAD başta olmak üzere yardım kuruluşlarına bağışlıyor. Bölgeye ulaşan yardım tırlarının yağmaya uğradığından bahsetmek istiyorum. Gerçekten insanlık bu kadar mı? O yardımları bekleyen onlara ihtiyacı olan kişilerin sayısını tahmin bile edemiyorum. O yardımlara el uzatacak kadar mı kalmadı insanlık? Ne yazık!

Düşenin yanında olmak öğretiliyse bu öyle olmalı birbirimize destek olmalıyız. Daha denilecek yazılacak çok şey var fakat yazımı burada noktalıyorum. Yargı mercilerinin en doğru kararı verip olması gerekeni yapacağına inanıyorum.

Şüheda GİREN

Okul Kıyafeti

Yıllardan beri alışmış olduğumuz bir şey olan okul kıyafetlerinin hayatımıza çok etkisi vardır. İyi yönden bakacak olursak okul kıyafeti giyen bir kişinin o okulun öğrencisi olduğu kolayca anlaşılabilir ve okula yabancı kişilerin girmesi kolayca önlenabilir. Bu, okul kıyafetinin birkaç iyi yanından bir tanesi. Kötü yanlarına gelecek olursak iyi yanları bir elin parmağını geçmezken kötü yanları iki ele bile sığmaz.

Bu köşe yazısında değinilmeyi en çok hak eden kötü yan okul kıyafetlerinin aile ekonomisine zararı. Ülkemizdeki ekonomi herkesin malumudur, insanlar asgari ücretle evlerini geçindirmekte zorlanırken bir de üstüne çocuklarının eğitimi için hiç de lüzumu olmayan okul kıyafetleri ortaya çıkmakta. Hem dışarıda hem de okulda giyebileceğimiz bir kıyafet almak varken o kıyafetin iki katı fiyatına okul kıyafeti almak akli çalışan hiçbir insanın isteyerek yapacağı bir şey değildir.

Kötü olan eğitim sisteminin üstüne bir de Amerikan hapishanelerindeki mahkûmlar gibi okullardaki öğrencilerin üstüne aynı kıyafetleri giydirmek göze hiç de hoş gelmiyor. Devlet okullarında eğitim gören öğrenciler devlette çalışan bireyler değil, 18 yaşını geçmemiş çocuklardır. Bunlara sanki iş yerinde çalışır gibi üniforma giydirmek saçmalaktır. Üniforma ancak iş yerinde, eğitim sektöründe ise sadece askeri okullarda giyilmelidir.

Ekonomik zarara geri gelecek olursak bu ülke okul kıyafeti olmadığından dolayı yok yazılan çocuğuna pantolon alacak parası olmadığı için intihar eden bir baba gördü. Bu

babanın düştüğü çaresizliğin yüzde ellisi ekonomik sıkıntudan ise diğer ellisi de bu saçma okul üniforması zorunluluğundandır.

Sadede gelecek olursak devlet okullarında okul kıyafeti olması saçmalık, okul kıyafetinin zorunluluk olması daha da saçmalıktır.

Yaren Senem ERKOL

Hayatı Gerçekten Yaşamak

Bazen kaygılarımız ve üzüntülerimiz yüzünden hayatımızı tadında yaşayamayız. Sürekli olarak kendimize endişelenecek şeyler buluruz. Oysaki bu endişelerin çoğunun gerçeklik payı bile yoktur. Yine de kendimizi durduramayıp bunlara takılı kalır ve anı yaşayamayız.

Zihnimiz bazen bize oyunlar oynayabilir. Tam her şey düzelmişken bunların bozulma ihtimalini önümüze sunar. Bazı insanlar bunları hemen kafasından kolaylıkla atabilirken diğerlerinin aklında bir sürü endişe ve soru kalır. İşte bu yüzden de kafalarındaki sorulara cevap aramaktan hayatta o an olan şeyleri göremezler, odaklanamazlar.

Geçmişte yaşanmış şeyler güncel hayatımızı fazlasıyla etkileyebilir. Çünkü bir kere olan şey neden bir daha olmasın diye düşünebiliriz. Fakat bu olayların tekrar yaşanması da bize kalmış bir şeydir. Bizi kötü etkileyen bir olaydan ders çıkarıp bunun tekrarlanmaması için çabalamalıyız. Sürekli bir daha yaşanır korkusuyla bir şeylere başlamamak ya da ondan kaçmak bizi bir yere götürmeyecektir.

Önemli olan şu an ne olduğudur. Yaşadığım şu dakikada kendime veya bir başkasına neler katabilirim? Hayatımı nasıl daha da güzelleştirebilirim?

Sonuçta, bir kere bu hayatı yaşıyoruz. Bu yüzden her dakikamız bizim için çok önemli ve değerli. Bol bol anı biriktirip, sevdiğimizle vakit geçirip, yeni şeyler öğrenerek hayatımızın tadını çıkarmalıyız. Gereksiz şeylere kafa yorup vaktimizi boşuna harcamak sadece bize zarar verecektir. Güzel

vakit geçirdiğiniz bir anda zihninizi kaplayan kötü düşüncelere, bunlardan kurtulunca baktığınızda aslında bu kadar büyüülecek ve endişelenecek bir şey olmadıklarını bile görebilirsiniz.

Peki, böyle kaygılı anlarda neler yapmalıyız? Olabildiğince düşüncelerinizi sizi mutlu eden şeylere çekmeye çalışın. O an sizi bu düşünceden uzaklaştıracak, kafanızı dağıtacak biriyle konuşun ya da sevdiğiniz bir hobiyle uğraşın. Günlük tutabilirsiniz, bu sayede yazdıklarınızı hem biraz da olsun içinizden atmış olursunuz hem de sonradan bunları okuduğunuzda boş yere kendinizi üzdüğünüzü görebilirsiniz. İlerde ne olacağını bilemeyiz evet ama ilerde bunun için pişman olurum diye düşünüp bir şeyden vazgeçmemeliyiz. Belki kötü bir sonuçla karşılaşabiliriz fakat bu dünyanın sonu değildir. Hatta bizim için bir avantaj bile olabilir. Aldığımız dersle birlikte bu şeyleri düzeltebilme şansına sahip oluruz.

Yani demek istediğim, bize verilen bu yaşama şansını en iyi şekilde biçimlendirmeliyiz. Zamanımızı sevdiğimiz şeylere, kişilere ayırmalı, bunların önemini bilmeliyiz. En önemlisi de o an yaşadığımız duyguları bastırmamalı, tam o anda güzelce yaşamalıyız. Bu şekilde çok iyi tecrübeler edinebiliriz.

Yelda İŞBİLİR

Deprem Sonrası Yardım Paniği

Türkiye 6 Şubat 2023 tarihli 7.7 şiddetindeki depremle uyandı. Bu şoku atlattıktan sonra 7.6 şiddetinde bir depremle daha sarsıldı ve bu iki büyük deprem sonrası tahmin edebileceğiniz üzere ciddi hasarlar, kayıplar meydana geldi. Peki, bu “Yüzyılın felaketi” nin getirdiği yardım paniği nasıl sonuçlar doğurdu?

İki büyük deprem sonrası, depremedeler için herkes kendi çapında yardım etmeye çalıştı. Doğrusu da bu değil midir zaten? Birçok kişi kıyafet, yiyecek, hijyen ihtiyacı için eşya gönderdi. Bu durumda tabii ki hayvanlar unutulmadı ve onlar için de yardım gönderen düşünceli vatandaşlar oldu. Bu kadar can için düşünüp iyilik yapan insan varken bu durumda bile dalga geçer gibi yırtık eşyalar, topuklu ayakkabı gönderenler olabileceğini düşünür müydünüz hiç? Ben düşünmezdim açıkcası fakat halkla beraber bir kez daha hayal kırıklığına uğtamiş olduk. Ama bunları es geçmek lazım maalesef. O kadar can çaresiz beklerken gecikmeden yardım eli uzatmaya devam etmeli herkes. Tabii bu panik devam ederken gücü yettiği kadar destek vermeye çalışan birinin ben bu kadar yardım etmek için çabalarken milyarlar kazanan ünlüler ve markalar ne yapıyor diye merak etmesi gayet normal. Bu felaket sonrası yardım karmaşasında neler yaşandı bir bakalım.

Deprem, sonrasında sosyal medya konusu da oldu ve herkes bir destek mesajı dahi olsa ünlülerden yardım bekliyordu. Birçok ünlü isim gerek kendisi olsun, gerek de takipçileriyle olsun ciddi miktarda yardım toplamayı başardı. Bu isimlerden bazıları Volkan Demirel, Acun Ilıcalı, Müge Anlı,

Tarkan gibi isimler oldu. Ayrıca ünlü markalardan da gecikmeden destek verenler oldu. Bunlardan bazıları Amazon, Eti, Koton, MediaMarkt gibi markalardı. Ayrıca Trendyol deprem bölgeleri için kapsamlı bir kampanya başlattı. Fakat yardım gönderen bu isimler ve markaların yanı sıra paylaşım bile yapmayan olunca insanlar tepki göstermeye başladı. Tepkiler yağmaya başlayınca Starbucks da yardım gönderdiğini duyurmuştu.

Duyuru yapmayanlar için bu tepkiler sosyal medyada hâlâ sürüyor. Yardımları elimizden geldiğince sürdürüelim, gerisine bakmayalım da demek istiyorum ama dünyaca ünlü olup da hiçbir katkı yapmayan marka ve isimler olunca ki bunlardan bazıları sevip saydıklarınız olunca insan biraz da olsa kızıyor ve hayal kırıklığına uğruyor açıkçası. Bu yüzden kimse haksız diyemem.

Bu zor zaman hâlâ devam ederken tek demek istediğim umudunuzu yitirmeyin ve çabalamaya devam edin. Ben yardım etsem ne olacak demeyin. El birliğiyle bu günleri de atlatacağımızı düşünüyorum.

Zeynep BAYSALLAR

Türkiye ve Deprem

Yine yeni yeniden bir felaketle karşı karşıya kaldık. Bu sefer konum Kahramanmaraş Pazarcık... Türkiye genç oluşumlu bir ülke ve fay hatlarını üzerinde bulunduruyor. Bunlardan dolayı Türkiye'nin deprem bölgesi olduğunu biliyoruz.

1912 , 1930 , 1939 , 1942 , 1943 , 1944 , 1949 , 1951 , 1957 , 1966 , 1967 , 1970 , 1976 ,1992 , 1999 , 2011 yıllarında depremi acı bir şekilde yaşadık. Şimdi de 2023 yılında bu felaketi en derinden yaşadık. 6 Şubat saat 04.17 ve saat 13.24'te 7,7 ve 7,6 büyüklüğünde iki deprem gerçekleşti. Türkiye'de milli yas ilan edildi. Deprem bölgelerinde üç ay süreyle ohal ilan edildi. Bayraklar yarıya çekildi. Bir ülkenin böyle bir felaketten dolayı bayrağının çekilmesinin ne kadar kötü bir şey olduğunu tahmin bile edemezsiniz. 85 milyon tek yürek olduk. 7'den 70'e herkes bir işin ucundan tuttu. Diğer illerden deprem bölgelerine yardımlar yağdı. Bu yardımlar bazen maddi bazen manevi şekilde gerçekleşti. Ama asıl önemli olan oradaki insanların sağlığıydı.

Deprem yüzyılın felaketi olarak adlandırıldı. Vatandaşlarımızı kaybettik. İnsanlar evlerini, sevdiklerini kaybettiler. Onların yaralarını sarmak için birlikte hareket ettik. Depremden dolayı bazı insanların kirli yüzleri ortaya çıktı. İnsanların pis emelleri insanlıklarının önüne geçti. Deprem bölgesinde 100 liraya satılan battaniyeyi 300- 400 liradan satmaya başladılar. Yardım kolisine yazlık tişört, tokalar, makyaj malzemeleri daha adını saymadığım gereksiz şeyler koydular. Bu insanlığa sığar mı ya? Böyle bir şey olabilir mi?

Bu kadar olumsuzluğun yanında olumlu gelişmeler de oldu. Enkazın altından saatler sonra bebekler, çocuklar, insanlar çıktı. Mucize gibi bir şeydi. Ama asıl merak ettiğim şey şu Japonya' da daha şiddetli depremler oluyor. Ama yıkılan bina sayısı yok. Yaralı sayısı yok ölü sayısı yok. Neden diye soruyor insan, bizim insanımız değersiz mi? Neden ölüme terk ediliyorlar? Neden binalar dayanıklı yapılmıyor? Neden Mimar Sinan'ın bulduğu sistem bir Türk insanının bulduğunu raylı sistem Türkiye' de kullanılmıyor. Ders almadık mı? Yaşadığımız diğer depremlerden niye hiçbir şey değişmiyor? Neden hep acı çekiyoruz. Neden vatandaşlarımızı kaybediyoruz? Sorularını soralım. Belki cevaplarını bulup ona göre davranırız.

Zühre İRECE

Deprem Öldürmez Bina Öldürür

Ülkemizin deprem kuşağında olduğu ve önlemler alınmazsa can yakıcı sonuçlar doğurabileceği acı bir gerçektir. Yakın zamanda yaşadığımız büyük depremde, depremin değil yanlış biçimde ve malzemeden çalınarak inşa edilmiş olan binaların can kaybına sebebiyet verdiği tekrar tekrar gözler önüne serilmektedir.

6 Şubat'ta yaşadığımız depremlerin üzerinden, tam iki hafta geçti. Çaresizlik, acı, öfke, üzüntü, birbirine karıştı. Depremde yakınlarını yitirenler, evsiz barksız kalan aileler, sahipsiz çocuklar, “Nerede bu devlet?” haykırıışları ve bu çaresizliği gören, yaşayan milletimiz. Hiçbirimiz artık eskisi gibi değiliz. Ruhlarımızda derin yaralar var. Ayrıca deprem bölgesinde olası bir salgına izin verilmemesi için, gerekli hijyen ve temizliğin sağlanması da gerekiyor. Coğrafya kaderse, biz bu kadere teslim bayrağı çekmemeliyiz. Bu kadere vatandaşlarımızı teslim etmemek için, aklın, bilimin gerektirdiği her türlü tedbiri almalıyız. Deprem, etki alanı gücüyle dünyada eşi benzeri olmayan bir deprem. Depremde kırılan 5 ayır fay hattının yüzlerce kilometrelik bir alanda 7 metrelik yer değıştirmelere neden olduğu belirlendi.

Depreme çetin kış şartları da eklenince depremden sonraki ilk günlerde eksiklik ve aksaklıkların yaşandı. Bölgeden gelen her fotoğraf, her görüntü ve her hikâye yüreklerimizin derinliklerine işliyor ama onları anlatmakta kelimeler çoğu zaman yetersiz kalıyor. Çadırlarda kalan depremezdelerin gerek hijyen gerek barınma açısında büyük sorunlar yaşadıklarını

görüyoruz bunun için gerekli yardımlar yapılmalı. Yıkılan çoğu binanın kolonlarının ve inşa malzemelerinin yetersiz kaldığını görmekteyiz. Bu büyük felakete sebebiyet verenler gereken cezayı almalıdırlar. Bunun suçlusu halkımız değil çünkü zamanında depremde kullanılmak üzere yüklü miktarda vergiler toplandı, insan bu tür felaketler yaşandığında bu kaynakların nereye gittiğini sorguluyor doğal olarak. Sonuçta, ev yapmak için gerekli makamlardan izin istenilip öyle yapıyorlar. Hiç mi denetlemiyorlar bu tür yapıları sorusu da aklımıza takılmıyor değil.

Zamanında alınmayan önlemler, uzun zaman geçmeyen acılar bıraktı yüreğimize. Depremi ilk anından itibaren, bölgeye yardıma koşanları da hiç unutmamamız gerek. Onların hepsi isimsiz kahramanlarımızdır. Depremi ardından, ülkemize arama kurtarma ekiplerini gönderen adını tek tek sayamayacağımız 88 ülkeye, ayrımsız, istisnasız şükranlarımızı sunuyoruz. Zor günümüzde yanımızda olan bu ülkelere müteşekkirimiz. Yapılan yardımları asla unutmayacağız. Acımız çok büyük. Yüreğimizdeki ateş, kolay kolay, küllenmeyecek. Kaybettiklerimizi her zaman hatırlayacağız.

Eylül KALENDER

Deprem

Ülkemizde 6 Şubat 2023 tarihinde çok büyük iki deprem gerçekleşti. Bu depremler ne kadar yıkıcı olsa da insanları asıl öldüren şey depremler değil ihmaller ve alınmayan tedbirlerdi. Birçok bina yıkıldı, insanlar enkaz altında can verdi ve vermeye devam ediyor.

Yazımda asıl ele alacağım şey ise depremlerden sonra çıkan asparagas haberler. Bu haberlerin bazıları ülkeye zarar vermek isteyen, kendini komik sanan vatan hainleri tarafından, bazıları ise korku ve panik içerisinde yakınlarını kurtarmak isteyen insanlar tarafından istemeyerek yapıldı. Bunların sonucunda arama kurtarma ekipleri yanlış ihbarlara gitti ve enkaz altında kurtarılmayı bekleyen diğer insanlara yardım edebilmek yerine oralarda oyalandı.

Bu tarz felaketlerde dil, din, ırk fark etmeksizin ülkece kenetlenip birbirimize destek çıkmalıyız. Gördüğümüz her haberi teyit etmeden paylaşmayı asparagas haberlerin yayılmasına müsaade etmeyip bunları yapanları en ağır şekilde cezalandırmalıyız. Devletin insanlara belirttiği vefat eden insan sayısı, belirtilenden kat kat fazla olmakla birlikte kimliği tespit edilemeyen insanlar bu sayıya dâhil bile değil. Arama kurtarma ekibi, polis ve askerler olmak üzere deprem olan bölgelere zamanında intikal etmediği için yağma ve hırsızlık gibi olaylar yaşandı.

Bu olayların yaşanmaması için geleceğe yönelik düzenlemelerin yapılması, evlerimizin düzenli olarak denetlenmesi ve herkesin deprem anında ne yapması gerektiği

konusunda bilinçlendirilmesi gerekir. Japonya'da 2011 senesinde 6 dakika boyunca gerçekleşen deprem sonucunda depremden dolayı ölen insan sayısı sadece 350 civarıydı, diğer vefat eden insanlar depremden sonra bazı bölgelerde 40.5 metreye kadar ulaşan tsunami sonucunda hayatını kaybetti.

Buradan şu sonuç çıkartabilir: Deprem için gerekli önlemler alınsaydı bu büyüklükte bir felaket yaşamamış olurduk. Tekrardan klişe bir laf olacaktır ama " Deprem değil ihmaller öldürür. " buradaki ihmaller biz oluyoruz, bunları yapanlar bizim içimizden insanlar. Bunlara benim fikrimce katil denebilir, kendilerinin işine geldiği için bu kadar insan öldü, bu kadar kötü bir felaket yaşadık maalesef.

Sarp Hüseyin YETMEZ